

1 af udvalgets spørgsmål og fødevareministerens svar herpå

Spørgsmålet og svaret er optrykt efter ønske fra Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti.

Spørgsmål 8:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 10. april 2002 fra Dansk Familielandbrug og Landboforeningerne vedrørende kommentarer til lovforslaget, jf. L 144 – bilag 6.

Svar:

Henvendelsen fra landbrugets organisationer vedrører tre emner, som også var berørt i organisationernes høringssvar af 1. februar 2002, og som jeg derfor har været helt opmærksom på i forbindelse med lovforslagets fremsættelse. Disse tre emner er:

- Sammenlægning af 1.- og 2.-års-virkningen af husdyrgødning og anden organisk gødning.
- Mulighed for korrektion af kvælstof for afgrøder opfodret i egen besætning.
- Mulighed for salg af husdyrgødning til ikke registrerede virksomheder.

Som anført i henvendelsen har jeg drøftet disse emner ved et møde med repræsentanter for organisationerne den 5. april 2002.

Den foreslåede sammenlægning af 1.-års-virkningen og eftervirkningen vil være en administrativ lettelse for både erhvervet og myndighederne, og der forventes for erhvervets vedkommende besparelser på udgifterne til ekstern bistand.

Det er imidlertid korrekt, at forenklingen indebærer bortfald af det merforbrug af kvælstofgødning, der efter de gældende regler er mulighed for. Det har hidtil været administrativ praksis, at der på bedrifter, der gødskes med husdyrgødning m.v., kun skulle medregnes eftervirkning på den andel af arealet, der i gødningsregnskabet har en kvælstofkvote på mere end 0. Det har således været muligt i gødningsregnskabet at reducere eftervirkningen svarende til den andel af bedriftens arealer, der i det pågældende år har en 0-kvotet. Det drejer sig om arealer med brak, ærter, hestebønner, lucerne, anden bælgsgødning og rød- og

hvidkløver til frøproduktion. Dette har været muligt, uanset om der rent faktisk har været udbragt husdyrgødning på de pågældende arealer året før.

Jeg har fra Danmarks Jordbrugsforskning fået oplyst, at det betragtes som u hensigtsmæssigt at dyrke bælgsgødning eller etablere brak året efter, at man har tildelt husdyrgødning på et areal, og at man derfor må formode, at landmanden så vidt muligt undlader en sådan arealanvendelse.

Også set ud fra en miljømæssig vurdering er den eksisterende praksis under alle omstændigheder en forkert vej at følge i forhold til at begrænse udvaskningen, og dermed kommer den miljøet til skade.

Så selv om denne ordning har eksisteret i en årrække og ikke har været til drøftelse i VMP II-sammenhæng, er der altså en række gode grunde til at sammenlægge 1.-års-virkningen og eftervirkningen. Det vil lette de administrative byrder og tilmed give en miljømæssig forbedring.

For en ordens skyld gør jeg opmærksom på, at der ved mødet med landbrugets organisationer den 5. april 2002 var enighed om, at merforbrugsmuligheden rettelig er beregnet til at udgøre ca. 1.750 tons N/år.

Det bemærkes, at jeg også over for organisationerne har gjort opmærksom på, at jeg har noteret mig, at et mindreforbrug på ca. 1.750 tons N/år bidrager med en udvaskningsreduktion i størrelsesordenen 440 tons N/år, hvilket vil indgå i grundlaget for den vurdering af behovet for eventuel yderligere reduktion af udvaskningen, som skal foretages i forbindelse med forberedelsen af VMP III.

Landbrugsorganisationernes øvrige ønsker om ændring af lovforslaget må afvises, idet der er tale om regler, der er udmøntet som led i Vandmiljøplan II-aftalen. Formålet med nærværende lovforslag er at skabe det fornødne grundlag for en fornuftig og nødvendig videreudvikling af ny teknologi i behandlingen af husdyrgødning og – i praktisk muligt omfang – at bidrage til en løbende regelforenkling.